

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

X. Marcianus confirmat Chalcedonensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

hæreses recensenda sit. Princeps verò res jam decisas auctoritate sua tuerit, & pœnas excommunicationis aut regradationis ab Ecclesia irrogatas secularibus penis intendit, scilicet multis pecuniariis, aut exilio, & relegatione, vel etiam ultimo supplicio. Quod attinet ad canones, qui non quidem de fide aut Sacramentorum ritibus, sed de reliqua disciplina feruntur; quia legum perpetuarum vires obtinere debent, & Clericorum imò etiam sapissime laicorum personas respiciunt, ex quibus Reipublicæ corpus componitur, novamque aliquando disciplinæ formam constituunt, quamplurimi Principum interest ut ea decreta mature discutiant, antequam eorum executionem publicam & forensem lege sua indulgeant, ne fortassis aut publica utilitati aut tranquillitatì adversentur. Confirmatis autem à Principe canones, vim legis publicæ adipiscuntur: qua necessaria est ut per omnes Imperij provincias executioni tradi possint, & si qui contradicant, auctoritate publica coércentur. Confirmatis de fide decretis, contumacia quidem refragantium legibus plectur, ac si in leges imperatorias peccatum fuisset. Sed non indigent ea decreta imperio Principis ut Christianos adstringant, cum jure divino nitantur, quod ceteris omnibus præcellit. Quare cum illa decreta Principes confirmabant, non res judicatas iterum tractabant, sed de consensu Episcoporum, & suffragiorum libertate ad summum, cognitione extraordinaria inquirebant; ut Theodosij, Marciani, & Basilij exemplis demonstrari potest.

Socrates lib. 1.
cap. 6. Exstat
Constantini con-
stitutio.

X. Obvia sunt confirmationum exempla, si quis etiam ista requirat. Constantinus anathema prolatum à Nicæna Synodo adversus Arrium & ejus consortes, infamie pœna auxit, Porphyrianóque vocari, id est, Christiani nominis osores & hostes, Arrianos jussit, eorumque libros publicè cremari. Sed illustrius testimonium proferri non potest quam epistola synodica Concilij secundi Oecumenici ad Theodosium, qua Parres profitentur se ex officio teneri ad relationem eorum quæ in synodo gesta sunt, Principi mittendam; statimque referunt hæreses à se damnatas fuisse, ac præterea quasdam regulas pro disciplina Ecclesiæ constituenda decretas, quas epistola adjungunt, firmarique à Principe obnixè pertinet: *Rogamus itaque tuam clementiam, ut per literas quoque tue pietatis confirmetur Concilium decretum; ut sicut literis, quibus nos convocasti, Ecclesiam honore prosecutus es, ita etiam finem eorum quo decreta sunt obsignes.*

Concilium Ephesinum Theodosium ob-

secreta ne pro synodo habeat Ioannis Antiocheni Episcopi conventiculum ; qui à sacro Concilio secedens , sententiam adversus Cyrilum & Memnonem tulerat. In eam rem Constantini exemplum proferunt , qui synodi loco non habuit eorum cætum qui à Nicæna Synodo discesserunt , sed eos meritis poenis exceptit. Quin ex eo capite Theodosium invitant ad confirmandum Concilij Oecumenici decretum , & refellendum Ioannis Antiocheni Conciliabulum , quod ducenti & decem Episcopi unâ cum Occidentis Episcopis in eandem conspirarent sententiam , Ioanni autem triginta tantum Episcopi suffragarentur. *Iubatis* , inquit , ut ea que constituta sunt ab Oecumenica & sancta Synodo ad pietatis confirmationem contra Nestorium & ejus impium dogma , suum robur obtineant , assensu vestre pietatis stabilita.

XI. Marcianus Imperator Concilij Chalcedonensis decreta tribus Edictis confirmavit, poenis in Clericos & laicos adjectis. Ac primum quidem edictum, cum ad synodum accessisset, viva voce decrevit;

testatus patribus, se synodo interesse, non ut vim inferret, sed ut res judicatas & gestas auctoritate sua confirmaret. Quare etiam Edicto secundo testatur se primo Edicto venerandam synodum confirmasse. Quod loquendi genus synodo nequam displicuit; quin potius ipsa eundem dicendi modum usurparit, in epistola synodica ad Leonem

in*ter*
i,
la,
a-
r-
e-
,
a-
rri-
ci-
,
eri-
ta

intravavit in episcopatu[m] synodica ad Leonem Pontificem, cui significat ejus sententiam adversus Eutycherem, veluti legem quan- dam, ab Imperatoribus confirmatam. Ter- tio Marcianni Edicto, quæ definita fuerant à Concilio Chalcedonensi, iterum confir- mantur, exilij & confiscationis pœnâ irro- gata; ita ut hæreticis ab urbe regia & civi- tatis metropolitanis sit omnino interdi- cendum. Eos autem hæreticos esse definit qui ab Ecclesiæ canonibus & Principum consti- tutionibus damnati sunt. non quasi dam- nanda hæreses auctoritatem Principibus asserere velit, sed ut omnem tergiversandi locum hæreticis adimeret, qui scirent eos canones ratos apud omnes haberi debere qui Principum legibus essent recepti.

XII. Quod Iustinianus à decessoribus suis factum obsevaverat, ipse legibus suis fecutus est, quas contra Anthimum edidit. Hic ex episcopatu Trapezuntis à Theodora Augulta evocatus, Ecclesia Constantiopolitanæ constitutus fuerat Patriarcha. qua sede primùm dejectus Agapeti Pontificis sententia, deinde judicio synodi habita Constantiopolis, ipsa Episcopi dignitate privatus est. Vtramque sententiam Agapeti & synodi lege sua firmavit Iustinianus.